

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях

Слідче управління

вул. Ярослава Мудрого, 56, м. Краматорськ, Донецька область, 84300, тел. +38(066)84-68-331

www.ssu.gov.ua, e-mail: su_gusbu_don.lug@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Дніпро

«27» березня 2026 року

Старший слідчий в ОВС слідчого управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Яніцький Сергій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22025050000000821 від 18.08.2025, та, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Пшеничну Наталію Анатоліївну, 22.11.1974 року народження, громадянку України, уродженку м. Лиман (Красний Лиман) Донецької області, раніше не судиму, відносно якої на розгляді Центрального районного суду міста Дніпра перебуває кримінальне провадження за ч. 5 ст. 111-1 КК України, зареєстровану за адресою: Донецька область, м. Лиман (Красний Лиман), вул. Театральна, 5/12, фактичне місце проживання не встановлено,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, тобто в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб (у редакції ст. 438 КК України на момент вчинення кримінального правопорушення).

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Пшенична Наталія Анатоліївна:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

При цьому, згідно ст. 47 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК (IV)) особи, що перебувають під захистом, які знаходяться на окупованій території не будуть у жодному разі та жодним чином позбавлені переваг цієї Конвенції у зв'язку з будь-якими змінами, запровадженими стосовно керівних установ чи управління цією територією внаслідок її окупації, або у зв'язку з будь-якою угодою, укладеною між владою окупованої території та владою окупаційної держави, або у зв'язку з анексією окупаційною державою всієї або частини окупованої території.

Відповідно до ст. 51 ЖК (IV) окупаційна держава не може примушувати осіб, що перебувають під захистом, служити в її збройних чи допоміжних силах. Забороняється будь-який тиск чи пропаганда, спрямовані на забезпечення добровільного вступу на військову службу.

Водночас, згідно ст. 147 ЖК (IV) до серйозних порушень, серед іншого, належить примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави.

Відповідно до ст. 8 (2)(a)(v) Римського Статуту Міжнародного кримінального суду примушення іншої особи, що перебуває під захистом, до служби у збройних силах ворожої держави є воєнним злочином.

Окупувавши окремі території Донецької області та продовжуючи реалізацію злочинного плану, спрямованого на захоплення і фактичну анексію територій зазначеної області, її включення до складу РФ, військово-політичне

керівництво РФ забезпечило функціонування утворених ними і підконтрольних їм окупаційних органів влади.

Так, на тимчасово окупованій території Донецької області забезпечили діяльність російської окупаційної влади – так звану «Донецьку народну республіку» (далі – «ДНР»).

Для реалізації вищевказаного злочинного плану, спрямованого на захоплення і фактичну анексію територій зазначеної області, її включення до складу Російської Федерації, політичне і військове керівництво Російської Федерації залучило Пушиліна Д.В., якому було визначено роль щодо реалізації політики окупації та остаточної інтеграції окупованих територій Донецької області до складу ДНР, а згодом до складу Російської Федерації, придушення спротиву проукраїнського населення, керівництво окупаційною адміністрацією РФ в Донецькій області.

07 вересня 2018 року Пушилін Д.В. «Народною Радою ДНР» призначений виконуючим обов'язки «Глави ДНР». 20 листопада 2018 року він вступив на посаду «Глави ДНР».

З метою реалізації політики окупації та остаточної інтеграції окупованих територій Донецької області до складу «ДНР», придушення спротиву проукраїнського населення, керівництвом окупаційної адміністрації РФ в Донецькій області прийнято низку юридично нікчемних документів, законність яких не визнається державою Україна – законів та підзаконних нормативних актів «ДНР», направлених на забезпечення примусової загальної мобілізації громадян України, зокрема:

- «Закон ДНР» № 15/04-ВС «Про збройні сили ДНР» від 20.06.2014;
- «Закон ДНР» № 08-ІНС від 13.02.2015 «Про військовий обов'язок та військову службу», прийнятий постановою т.зв. Народної Ради ДНР № І-58П-НС від 13.02.2015;
- «Закон ДНР» № 10-ІНС від 26.02.2015 «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», прийнятий постановою «Народної Ради ДНР» від 17.02.2015;
- «Закон ДНР» № 84-ІНС від 14.08.2015 «Про оборону», прийнятий постановою «Народної Ради ДНР» від 14.08.2015;
- «Указ Глави ДНР» № 79 від 25.03.2021 «Про призов громадян 1994-2003 років народження на військову службу у квітні-липні 2021 року»;
- «Указ Глави ДНР № 29» від 19.02.2022 «Про здійснення загальної мобілізації»;
- «Указ Глави ДНР» № 31 від 22.02.2022 «Про призов громадян 1995-2004 років народження на військову службу за мобілізацією»;
- «Указ Глави ДНР» № 94 від 19.03.2022 «Про внесення змін в Указ Глави ДНР від 22.02.2022 № 30 «Про спеціальні формування»;
- «Указ Глави ДНР» № 99 від 31.03.2023 «Про заходи щодо забезпечення призову громадян 1996-2005 років народження на військову службу в «ДНР» у 2023 році»;
- «Указ Глави ДНР» № 131 від 28.04.2023 «Про створення призовної комісії ДНР за мобілізацією громадян РФ та призовних комісій муніципальних утворень ДНР за мобілізацією громадян РФ»;

- «Указ Глави ДНР» № 124 від 28.03.2024 «Про заходи щодо забезпечення призову громадян 1994-2006 років народження на військову службу в «ДНР» у 2024 році»;

- «Указ Глави ДНР» № 221 від 14.05.2024 «Про ліквідацію Управління народної міліції ДНР».

Крім того, ст. 388 «Кримінального кодексу ДНР» передбачено кримінальну відповідальність за ухилення від проходження військової та альтернативної цивільної служби.

Так, 20.06.2014 представниками окупаційної влади прийнято т.зв. закон «Про збройні сили ДНР» № 15/04-ВС, у відповідності до якого створено незаконне збройне формування – «збройні сили ДНР», завданням яких є збройне утримання тимчасово окупованих територій Донецької області та участь у збройній агресії проти України спільно з військовослужбовцями ЗС РФ. При цьому, до органів військового управління віднесено т.зв. військові комісаріати.

Відповідно до ч. 3 ст. 8 «закону ДНР» № 08-ІНС від 13.02.2015 «Про військовий обов'язок та військову службу», передбачено, що військовий облік громадян, за винятком громадян, зазначених у пункті 3 цієї статті, здійснюється військовим комісаріатом (його відділами) за місцем їх проживання, а громадян, які прибули на місце перебування на строк більше трьох місяців або проходять альтернативну цивільну службу, – за місцем їхнього перебування. Військовий комісаріат здійснює військовий облік громадян через свої відділи у районах (містах).

Пунктом 1 статті 9 вказаного «закону» передбачено, що первинна постановка на військовий облік громадян чоловічої статі здійснюється в період з 01 січня по 31 березня у рік досягнення ними віку 17 років комісіями з постановки громадян на військовий облік, що створюються в містах (без районного поділу), районах, та в районах міст (з районним розподілом), а також в органах місцевого самоврядування та організаціях рішенням т.зв. глави уряду Донецької Народної Республіки (керівника вищого виконавчого органу державної влади Донецької Народної Республіки) за поданням військового комісара.

У відповідності до п. 6 ст. 4 т.зв. закону № 10-ІНС від 26.02.2015 «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» «Главу ДНР» наділено повноваженнями приймати рішення щодо оголошення загальної або часткової мобілізації з одночасним направленням вказаного рішення для його негайного затвердження «Народною Радою ДНР». Також відповідно до положень ст. 20 «Закону № 10-ІНС» при оголошенні мобілізації громадяни, які підлягають призову на військову службу, зобов'язані з'явитися на збірні пункти в строки, зазначені в мобілізаційних приписах, повістках та розпорядженнях військового комісаріату (його відділень).

Так, будучи залученим до протиправної діяльності вищого військово-політичного керівництва РФ, що полягало у підготовці та початку військової операції в Україні з метою окупації території України, шляхом ведення агресивної війни на її території, у тому числі для захоплення, утримання і встановлення контролю над населеними пунктами України, Пушилін Д.В.

(стосовно якого обвинувальний акт за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України перебуває на розгляді суду), усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, шляхом видання «указу Глави ДНР» «Про проведення загальної мобілізації» № 29 від 19.02.2022, організував здійснення загальної мобілізації чоловічого населення віком від 18 до 55 років на тимчасово окупованій території Донецької області з метою його подальшого залучення до участі у збройній агресії РФ проти України.

Загальна мобілізація передбачала здійснення комплексу узгоджених дій та заходів, при реалізації якого представники різних органів окупаційної влади виконували кожен свою роль. Зокрема, рішення «Глави ДНР» щодо оголошення загальної мобілізації підлягало затвердженню «Народною Радою ДНР» шляхом здійснення голосування «депутатів» як обов'язкового елементу злочинного плану з метою надання вигляду легітимності процесу примусу осіб, що перебувають під захистом, до служби у збройних силах ворожої держави. Після цього представники військових комісаріатів та інших органів окупаційної влади мали забезпечити примусове виконання указанного рішення на тимчасово окупованій території Донецької області, залучивши невстановлену кількість цивільних осіб до участі у збройній агресії РФ проти України.

При цьому Пушилін Д.В., з метою забезпечення реалізації злочинного умислу, направленого на порушення законів та звичаїв війни, а саме на загальну примусову мобілізацію чоловіків віком від 18 до 65 років на тимчасово окупованій території Донецької області, а також надання удаваної легітимності вищезазначеним діям, залучив до його виконання «депутатів Народної ради ДНР», зокрема Пшеничну Наталію Анатоліївну.

Так, 19.02.2022 Пушилін Д.В., підписавши «указ № 29» «Про проведення загальної мобілізації», відразу скерував його для затвердження «Народною Радою ДНР».

Цього ж дня у сесійній залі «Народної Ради ДНР», яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 97, скликано надзвичайне пленарне засідання, на яке зібралось 88 «депутатів», серед яких була присутня Пшенична Н.А. – «депутат Народної Ради ДНР», «голова комітету Народної Ради з питань етики, регламенту, організації парламентської діяльності та міжпарламентських зв'язків».

У ході проведення вказаного пленарного засідання Пшенична Н.А., діючи умисно, за попередньою змовою у групі осіб з іншими «депутатами Народної Ради ДНР» (стосовно яких досудове розслідування триває), з метою реалізації злочинного умислу, направленого на порушення законів та звичаїв війни, а саме на загальну примусову мобілізацію чоловіків віком від 18 до 65 років на тимчасово окупованій території Донецької області, в порушення вимог ст. ст. 51, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, шляхом голосування, одноголосно затвердили «указ глави ДНР» Пушиліна Д.В. № 29 від 19.02.2022 «Про проведення загальної мобілізації», про що винесли «постанову» № П-633П-НС від 19.02.2022.

У подальшому, на виконання вищевказаних т.зв. нормативних документів представниками «військових комісаріатів ДНР» забезпечено проведення

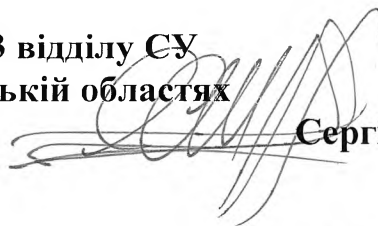
загальної примусової мобілізації чоловіків на тимчасово окупованій території Донецької області, які в подальшому, в примусовому порядку, через загрозу застосування «кримінальної відповідальності», передбаченої ст. 388 «Уклонение от прохождения военной и альтернативной гражданской службы» «Уголовного кодекса Донецкой Народной Республики», без відповідної бойової підготовки направляються для ведення бойових дій проти України у складі регулярних військ ЗС РФ.

Загалом окупаційною владою ДНР всупереч міжнародному гуманітарному праву примусово мобілізовано на військову службу до збройних сил та інших військових формувань РФ близько 60 тисяч цивільних осіб, що перебувають під захистом, з числа населення тимчасово окупованої території Донецької області.

Враховуючи вищевикладене, громадянка України Пшенична Н.А., будучи «депутатом Народної Ради ДНР», розуміючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, діючи умисно, за попередньою змовою у групі осіб з іншими т.зв. депутатами Народної Ради ДНР (стосовно яких досудове розслідування триває), використовуючи свої владні повноваження, в порушення вимог ст. ст. 51, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 взяла участь в ухваленні документу, законність якого не визнається державою Україна, а саме «постанови Народної Ради ДНР» № П-633П-НС «Про затвердження Указу Глави Донецької Народної Республіки від 19 лютого 2022 року № 29 «Про проведення загальної мобілізації», на підставі яких забезпечено проведення загальної примусової мобілізації чоловіків – громадян України на тимчасово окупованій території Донецької області, тобто вчинила примушення іншої особи, що перебуває під захистом, до служби у збройних силах ворожої держави.

Таким чином, Пшенична Наталія Анатоліївна обґрунтовано підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на момент вчинення кримінального правопорушення).

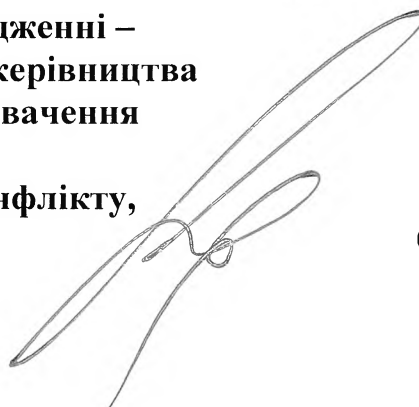
Старший слідчий в ОВС 1 відділення 3 відділу СУ
ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Сергій ЯНИЦЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам,
вчиненими в умовах збройного конфлікту,
Донецької обласної прокуратури

Євгеній ТАРАН

Підозрюваній Пшеничній Н.А. у відповідності до вимог ст. ст. 20, 276, 277 КПК України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок

короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту.

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття

під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)

- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;

- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;

- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудова кодексом України для виду режиму виправно-трудова колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним

департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права та обов'язки підозрюваного мені оголошені, роз'яснені і зрозумілі.

Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Більш детального роз'яснення кожного із вищевказаних прав підозрюваного не потребую.

Підозрювана _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ___ » год « ___ » хв « ___ » _____ 202__ року.

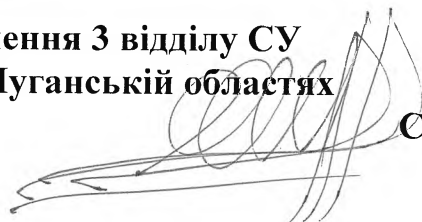
Захисник _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ___ » год « ___ » хв « ___ » _____ 202__ року.

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

Старший слідчий в ОВС 1 відділення 3 відділу СУ
ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Сергій ЯНІЦЬКИЙ